

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 10.12.1993, sp. zn. 11 To 208/93, ECLI:CZ:VSPH:1993:11.TO.208.1993.1

Číslo: 37/1994

Právní věta: Soud může v předběžném projednání obžaloby zastavit trestní stíhání podle 188 odst. 1 písm. c) tr. ř. z důvodů uvedených v 172 odst. 1 tr. ř. jen, když byla věc v přípravném řízení náležitě objasněna z hlediska řešení této otázky. Soud postupuje nesprávně, pokud zastaví trestní stíhání za situace, kdy dokazování ve věci není pro závěr, že je tu některý z důvodů zastavení trestního stíhání, úplné, nebo jestliže jsou mezi důkazy rozpory, které lze odstranit až jejich zhodnocením soudem po jejich provedení v hlavním líčení.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 10.12.1993

Spisová značka: 11 To 208/93

Číslo rozhodnutí: 37

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Zastavení trestního stíhání

Předpisy: 141/1961 Sb. § 172 odst. 1
§ 188 odst. 1 písm. a

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 37

Soud může v předběžném projednání obžaloby zastavit trestní stíhání podle § 188 odst. 1 písm. c) tr. ř. z důvodů uvedených v § 172 odst. 1 tr. ř. jen, když byla věc v přípravném řízení náležitě objasněna z hlediska řešení této otázky. Soud postupuje nesprávně, pokud zastaví trestní stíhání za situace, kdy dokazování ve věci není pro závěr, že je tu některý z důvodů zastavení trestního stíhání, úplné, nebo jestliže jsou mezi důkazy rozpory, které lze odstranit až jejich zhodnocením soudem po jejich provedení v hlavním líčení.

(Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 10. 12. 1993 sp. zn.11 To 208/93)

K stížnosti městského prokurátora v Praze proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 10. 1993 sp. zn.10 T 43/93 Vrchní soud v Praze rozhodl tak, že napadené usnesení zrušil a Městskému soudu uložil, aby o věci týkající se obviněných M. F., J. R. a P. P. znovu jednal a rozhodl. Současně Vrchní soud v Praze rozhodl o vazbě obviněných.

Z odůvodnění:

Dne 20. 8. 1993 podal pod sp. zn. Kv 143/93 městský prokurátor v Praze Městskému soudu v Praze obžalobu na obviněné M. F., nar.14. 11. 1951, J. R., nar.18. 1. 1951 a P. P., nar. 6. 6. 1950, pro přípravu k trestnému činu padělání a pozměňování peněz podle § 7 odst. 1 a § 140 odst. 1 tr. zák. Tohoto trestného činu se měli jmenovaní dopustit tak, že v přesně nezjištěné době od února 1993 do 22. 4.1993 v Praze 7, Ortenovo nám. 28 a jinde, v úmyslu padělat kolky používané na základě zákona o oddělení měny č. 60/1993 Sb. k výměně peněz, a tyto poté použít k okolkování neplatných bankovek v nominální hodnotě 1 000 Kčs.

a) M. F. si opatřil náradí, chemikálie, fotografické a jiné pomůcky, z nichž zhotovil ze žlutého kovu tiskovou formu kolku s číslicí „1000“, a poté vyrobil blíže nezjištěné množství padělků uvedeného kolku, současně měl v bytě další padělaný kolek, vyrobený použitím jiné tiskové formy,

b) J. R. pomáhal v opatrování náradí, chemikálií, fotografických a jiných pomůcek, ale i dokumentace potřebné k tisku z hloubky, přičemž část prostředků uschoval ve svém bytě v Praze 6, Na Petřinách 318/8,

c) P. P. si opatroval padělané kolky, z nichž jich u něho bylo nalezeno dne 22. 4.1993 sedm včetně negativu linkového podtisku, přičemž dva padělané kolky byly vyrobeny tiskovou formou kolku s číslicí „1000“ zhotovenou M. F. a pět padělaných kolků bylo vyrobeno použitím jiné tiskové formy.

Neplatné bankovky se jim nepodařilo okolkovat, neboť byli dne 22. 4.1993 zadrženi. Na obviněného P. P. byla navíc tato obžaloba podána i pro trestný čin nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 2 písm. a), b) tr. zák. proto, že:

po přesně nezjištěnou dobu měl bez povolení příslušných orgánů v zavazadlovém prostoru osobního vozu tov. zn. Peugeot 405 GRD SPZ ADY 79-92, jehož majitelkou je R. P., a který používal i v době zadržení dne 22. 4.1993, samonabíjecí pušku systém Browning ráže 22 Long Rifle, samonabíjecí pistoli Unique Model L ráže 22 Long Rifle, samonabíjecí pušku FN - Browning ráže 22 Long Rifle, samonabíjecí pistoli značky Mauser model 1910 ráže 7,65 mm Browning a samonabíjecí pistoli značky Walther model P 38 ráže 9 mm Luger, 41 nábojů ráže 22 Long Rifle, 1 241 pistolových nábojů ráže 9 mm Luger, 85 loveckých kulových nábojů ráže 7×57,18 brokových nábojů ráže 16×65 SUPER Black Star, 10 chemických nábojů ráže 8 mm K, 23 cvičných nábojů vzor 43 ráže 7,62×39 a dva ruční obranné granáty.

Městský soud v Praze usnesením sp. zn. 10 T 43/93 rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 7. 10. 1993 v předběžném projednání obžaloby tak, že podle § 188 odst. 1 písm. c) tr. ř. se trestní stíhání proti všem obviněným zastavuje pro přípravu k trestnému činu padělání a pozměňování peněz podle § 7 odst. 1, § 140 odst. 1 tr. zák., a to u obviněného M. F. z důvodů § 172 odst. 1 písm. b) tr. ř., u obviněných J. R. a P. P. z důvodů § 172 odst. 1 písm. c) tr. ř. U obviněného P. P. bylo pro trestný čin nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 2 písm. a), b) tr. zák. trestní stíhání také zastaveno z důvodů § 172 odst. 1 písm. c) tr. ř.

Městský soud v Praze současně rozhodl tak, že podle § 192 tr. ř. byli obvinění M. F. a P. P. propuštěni z vazby na svobodu. Obviněný J. R. byl propuštěn z vazby již před podáním obžaloby městským prokurátorem.

Proti tomuto usnesení Městského soudu v Praze podal ve lhůtě stanovené zákonem stížnost městský prokurátor. Stížnost dodatečně písemně odůvodnil především tím, že názor Městského soudu, že obvinění svým jednáním nenaplnili skutkové podstaty zažalovaných trestných činů, považuje za předčasné hodnocení důkazů. Nebyli vyslechnuti ani obvinění ani svědci, a přesto soud ve věci samé

rozhodl. Domnívá se, že ve spise je dostatek důkazů pro závěr, že obvinění se trestné činnosti dopustili, zejména když se uváže, že je žalována pouze příprava k trestnému činu padělání a pozměňování peněz podle § 7 odst. 1 a § 140 odst. 1 tr. zák. Městský prokurátor dále namítá, že Městský soud nehodnotil ani další důkazy, kterými jsou odborné posudky, zjišťující, že kolky vyrobené obviněným M. F. jsou klasifikovány jako „velmi nebezpečné“, a že se tak jednalo o dokonalé padělky. Podle názoru stěžovatele nehodnotil soud správně ani tu okolnost, k čemu měly vlastně sloužit zajištěné prostředky a pomůcky, a navíc pominul i skutečnost, že obviněný P. P. se v přípravném řízení odmítl vůbec k trestné činnosti vyjádřit. Stejně tak se městský prokurátor v Praze domnívá, že bylo předloženo i dostatek důkazů k trestnému činu nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 2 písm. a), b) tr. zák. Proto navrhuje, aby Vrchní soud v Praze vyhověl podané stížnosti, zrušil napadené usnesení Městského soudu v Praze a tomuto soudu vrátil věc k novému projednání a rozhodnutí.

Na podkladě této stížnosti přezkoumal Vrchní soud v Praze podle § 147 odst. 1 tr. ř. správnost výroků napadeného usnesení i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k těmto závěrům:

Městský soud v Praze odůvodnil napadené usnesení tím, že obviněnému M. F. nebyla vyvrácena jeho obhajoba, že kolky chtěl vyrábět za účelem reklamním, nikoli za účelem vylepování na neplatné československé bankovky. U tohoto obviněného chybí subjektivní stránka skutkové podstaty, nejde tedy o trestný čin a trestní stíhání u tohoto obviněného bylo třeba podle názoru soudu zastavit z důvodu uvedeného v § 172 odst. 1 písm. b) tr. ř.

Podle názoru Městského soudu v Praze není ani proti obviněným J. R. a P. P. ve spise jediný usvědčující důkaz. Obviněný J. R. měl sice u sebe obálku s nákresy kolku, kterou mu dal spoluobviněný M. F. aby ji vyhodil, ale podle Městského soudu žádný důkaz nevyvrací tuto obhajobu obviněného J. R. Mezi předměty, které patřily obviněnému P. P., byla sice nalezena kabelka se sedmi kolky, obviněný však k věci nevyprávěl až na to, že se cítí nevinný.

Stejně tak tento obviněný popírá, že by vůbec cokoli věděl o nalezených zbraních a střelivu, a nebylo mu tedy prokázáno, že by věděl, co vozí v zavazadlovém prostoru automobilu, který používal. Proto bylo u těchto obviněných rozhodnuto o zastavení trestního stíhání podle § 172 odst. 1 písm. c) tr. ř.

Úvahy vyslovené Městským soudem v Praze v napadeném usnesení po předběžném projednání obžaloby nebyly spolehlivým podkladem pro zastavení trestního stíhání. Zastavení trestního stíhání v tomto stadiu řízení předpokládá, že aniž je zapotřebí dalšího objasnění věci (§ 2 odst. 5, § 188 odst. 1 písm. e) tr. ř.), je nepochybné, že trestní stíhání musí být zastaveno.

Podstata pochybení Městského soudu v Praze záleží především v tom, že při svém rozhodnutí přihlížel jen k některým z dosud shromážděných důkazů ve vyšetřování, tj. v podstatě toliko k výpovědím obžalovaných, zatímco ostatní důkazy pominul. Pokud pak soud poukazuje na tvrzení obviněného M. F., že kolky vyráběl za účelem propagace, a nikoliv k okolkování již neplatných československých bankovek, bude třeba tuto základní otázku při zkoumání a prověřování obhajoby obžalovaného M. F. řešit až v hlavním líčení na základě všech dostupných a proveditelných důkazů a při respektování základních zásad trestního řízení zakotvených v ustanovení § 2 odst. 5, 6 tr. ř. V hlavním líčení by měli být vyslechnuti obvinění jednotlivě, jejich výpovědi porovnány, dále provedeny všechny listinné důkazy a porovnány s obhajobou obviněných. Městský soud v Praze při svém rozhodnutí nepřihlédl např. k obsahu listinných důkazů, jak je na něj dále poukazováno. Nezabýval se zejména závažným rozporem mezi tvrzením obviněného M. F., že kolky vyráběl za účelem reklamním pro svou uvažovanou podnikatelskou činnost, a mezi ohodnocením vyplývajícím z odborných posudků o tom, že padělané kolky jsou vysoké kvality se stupněm nebezpečnosti „velmi nebezpečné“ a technika k jejich výrobě použitá byla takové kvality, že pro účely reklamy toho nebylo vůbec třeba. U obviněného P. P. je dosud nejasné a není spolehlivě vysvětleno, k jakému účelu měl

mezi svými věcmi sedm padělaných kolků, z nichž dva odpovídají tiskové formě nalezené u obviněného M. F., dalších pět je vyrobeno otiskem jiné formy. To rovněž zpochybňuje, popřípadě oslabuje jeho základní obhajobu, že o celé věci nic neví a nemá s ní nic společného. Tyto nejasnosti a pochybnosti bude proto třeba vysvětlit a odstranit až podrobným výsledkem jednotlivých obžalovaných v hlavním líčení, přičemž spolehlivá zjištění o těchto i jiných rozhodných okolnostech, ať již v neprospěch či ve prospěch obžalovaných bude možno učinit až na podkladě pečlivého zhodnocení všech výsledků úplného dokazování provedeného v hlavním líčení podle jedné ze základních zásad trestního řízení uvedené v § 2 odst. 6 tr. ř.

Stejně tak jsou předčasné závěry Městského soudu v Praze v napadeném usnesení o zastavení trestního stíhání týkající se obviněného P. P. ve věci trestného činu nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 2 písm. a), b) tr. zák. Městský soud vycházel při tomto svém rozhodnutí toliko z výpovědi jmenovaného obviněného, že automobil patří jeho manželce, on s ním jen někdy jezdil a o zbraních a střelivu v zavazadlovém prostoru vozidla nic neví. V tomto směru bude muset soud podle potřeby doplnit řízení i dalšími důkazy. Týká se to zejména výslechu osob z nejbližšího okolí bydliště obviněného P. P. a R. P. o tom, zda mohou něco vypovědět k otázce používání osobního automobilu tov. zn. Peugeot oběma shora jmenovanými, případně zda si nevšimli nějaké manipulace s kabelou apod. Tato neúplnost však není důvodem pro vrácení věci k došetření městskému prokurátorovi.

Závěr Městského soudu v Praze vedoucí k zastavení trestního stíhání obviněných byl proto předčasný a nemá oporu v pečlivém zhodnocení důkazů z přípravného řízení. Vrchní soud zároveň shledal, že přípravné řízení netrpí vadami, pokud jde o dodržení procesních předpisů, a že nic nebrání tomu, aby Městský soud věc projednal.